

ஸ்ரீரங்கநாத பாதுகாஸஹஸ்ரம்

ஸ்ரீமதே லக்ஷ்மிந்ருஸிம்ஹ பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேசிகாய நம:

அஸ்மத் குருப்யோ நம:

அஸ்மத் பரம குருப்யோ நம:

ப்ரபாவ பத்ததி

ஸ்ரீமாந் வேங்கடநாதார்ய: கவிதாரக்கிக கேஸரீ

வேதாந்தாசார்யவர்யோ மே ஸந்நிதத்தாம் ஸதா ஹ்ருதி

சீலோகங்கள்:

45: ஸக்ருதபி கில மூர்த்நா சார்ங்கிண: பாதுகே த்வாம்

மநுஜம் அநுவஹந்தம் தேஹபந்த வ்யபாயே

உபசரதி யதார்ஹம் தேவவர்க்க: த்வஜீய

ஸது நியமிதப்ருத்ய: ஜோஷம் ஆஸ்தே க்ருதாந்த:

பொருள்:

சார்ங்கம் என்னும் வில்லை உடைய நம்பெருமாளின் பாதுகையே! உன்னை ஒரு மனிதன் தனது வாழ்நாளில் ஒருமுறையாவது தலையில் ஏற்றால் போதுமானது. அந்த மனிதனின் உடல் தரையில் விழும் காலத்தில் உனது வேலையாட்களான நித்யசூரிகள், அவனைச் சரியானபடி உபசாரம் செய்து அழைத்துப் போகின்றனர். இதனைக் காணும் யமன் தனது தூதர்களை அடக்கியபடி அங்கிருந்து மெளனமாகத் திரும்பி விடுகிறாள்.

விளக்கம்:

சடாரியைத் தங்கள் வாழ்க்கையில் ஒருமுறையாவது தலையில் ஏற்பவர்களை யமன் திரும்பிப்பார்க்கவும். அஞ்சுவான் என்று கருத்து. அவர்களுக்கு மீண்டும் ஸம்ஸார சுழற்சி என்பதே இல்லை.

46: பதஸரஸிஜம் ஏதத் பாதுகே ரங்கபர்த்து

ப்ரதிநிதிபதவீம்தே காஹதே ஸ்வேந பூம்நா

ததிதம் அபராதா சேத் திஷ்டதே: தஸ்ய நித்யம்

கதம் இவ விதிதார்த்தா: த்வாம் பஜந்தே மஹாந்த:

பொருள்:

ஸ்ரீரங்கநாதனின் பாதுகையே! தாமரை மலர் போன்ற மென்மையான நம்பெருமாளின் திருவடிகள் உனக்கு ஈடான பெருமையை எப்படிப் பெற்றன தெரியுமா? - உன்னை அணிந்துள்ளதாலேயே பெற்றன. இது தவறான கருத்து என்றால் - அங்கு செல்லும் அனைவரும் பெரியபெருமாளின் திருவடிகளை விடுத்து, உன்னை உயர்வாக எண்ணி, உன்னைத் தங்கள் தலைகளில் ஏன் வைத்துக் கொள்கின்றனர்?

விளக்கம்:

முக்கியமானவர் ஒருவர், அவரது ப்ரதிநிதி ஒருவர் என்று இருவர் உள்ளனர். என்று வைத்து கொள்வோம் முக்கியமானவர் ஏதோ ஒரு நேரத்தில் அங்கு இல்லை என்றால், ப்ரதிநிதியாக உள்ளவருக்கு மதிப்பு குறைவே ஆகும்.

இங்கு பாதுகைகள் முக்கியமானவை என்றும் பெரிய பெருமாளின் திருவடிகள் ப்ரதிநிதி என்றும் கொள்ளப்பட்டன. ஆக முக்கியமான பாதுகை உள்ளபோது அதனை ஏற்பார்கள் அன்றி பெரியபெருமாளின் திருவடிகளை ஏற்பார்களோ?

அந்த திருவடிகளுக்கு உள்ள பெருமை என்பதே உனக்குப்
ப்ரதிநிதியாக உள்ளது என்பதே ஆகும்.

47: ச்ருதிசரஸி நிகூடம் கர்மணாம் சோதிதாநாம்

த்வதவதி விநிவேசம் ந அதிகந்தும் கூமாணாம்

பரிஹஸதி முராரே: பாதுகே பாலிசாநாம்

பசுவத பரசேஷாத் பண்டித: நாம யக்ஞாந்

பொருள்:

முரன் என்ற அசுரனை அழித்த க்ருஷ்ணனின் பாதுகையே!
சாஸ்திரங்களில் கூறப்பட்ட யாகம் முதலான பல கர்மங்களை
இயற்றிய பின்னர், அவற்றைப் பாதுகையான உன்னிடம்
சமர்ப்பணம் செய்ய வேண்டும் என்று உபநிஷத்துக்கள்
மறைமுகமாக கூறுகின்றன.

இது தெரியாத அஜ்ஞானம் நிரம்பிய மூடர்கள் இயற்றும்
யாகங்கள் அனைத்தும் எந்த பயனும் அளிக்காமல் உள்ளன.
அந்த யாகங்களில் எஞ்சி உள்ளது பசுவதை மட்டுமே என்று
வேதம் அறிந்தவன் பரிகாசம் செய்கிறான்.

விளக்கம்:

நாம் செய்யும் கர்மங்களை *ஸர்வம் க்ருஷ்ணார்ப்பணம்*
என்று கூறி நிறைவு செய்வதைக் காண்கிறோம். இது போன்று
சாஸ்திரங்களில் கூறப்பட்ட யாகம் முதலியவற்றை *ஸர்வம்
க்ருஷ்ண பாதுகார்ப்பணம்* என்று கூறவேண்டும் என்றார்....

நா தைவம் தேசிகாத் பரம்!!

பாதுகாதேவி வருவாள்....

தாஸன் விஜயலக்ஷ்மி ஸ்ரீனிவாஸன்.....

